

LA VEU DE PORT-BOU

Sortirà el segon i
darrer dissabte
de cada mes

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DEL TEATRE, NUM. 1

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

TRIMESTRE . . . 1'00 PTA.
FORA. . . . . 1'20 »

ANUNCIS I RECLAMS
SEGONS TARIFA

Els autors seran res-
ponsables de llurs
escrits.

No es retornen els
originals.

ANY I

11 DE JULIOL DE 1931

NÚM. 1 | 20 CTS.

ALS NOSTRES LECTORS

PEL mes de Març proppassat, amb l'idea comú de crear un quinzinari que tractés d'història, lletres, folk-lore, esport, ect., vam fundar «La Veu de Port-Bou».

En el principi, els redactors teníem els sentiments afinats i era magnífica l'harmonia del nostres pensaments; però a mida que avençàvem ens donàvem compte de què el director volia convertir-nos en autòmats: volia que executéssim a un ritme propi d'ell, ritme dolent, contrari al que veritablement ens convenia seguir.

Després d'haver-li cridat l'atenció, els redactors portàvem el compàs natural, i es donava el cas de què no erem nosaltres els que seguíem a la batuta, sinó que era la batuta la que ens seguia a nosaltres.

La paciència, de vegades, s'acaba.

Cansats de tenir davant nostre un mestre dolentíssim, l'instigàrem a que bonament es retirés, puix no servia més que per marejar-nos.

Ell, veient que entre nosaltres desempenyava un càrrec poc edificant, ens prometé que deixaria d'ésser director, ans de què el periòdic comencés el segon trimestre. No solament no ho féu així, sinó que el número 7 de «La Veu de Port-Bou» fou confeccionat al seu albir, modificant i suprimint treballs, a més d'inserir-n'hi un titulat «En plena intolerància», que anava contra els

nostres sentiments i contra els sentiments de la majoria dels nostres lectors.

Per aquest motiu, vam declinar totes les responsabilitats que's poguéssin derivar de la publicació de l'esmentat número 7, del dit periòdic.

El passat dia 27, Joan González Torrent, digué que aquell mateix dia deixava d'ésser director, però l'esperit de rancúnia l'inclinà contra nostre, car el dia 30, es personà a l'Ajuntament, amb una comunicació signada, ratificant-se en el seu càrrec de director i propietari de «La Veu de Port-Bou».

Degut al seu comportament, no hem pogut continuar, com era el nostre desig, les nostres ànsies de literatura i espandiment de cultura pobletana, des de les columnes del repetit periòdic, i per això hem creat el present quinzinari, havent d'explicar als nostres lectors i al públic tot el què ens ha succèit.

El Cos de la Redacció de «L'ALTA VEU DE PORT-BOU», és exactament el mateix que el de «La Veu de Port-Bou», al fundar-se, exceptuant el senyor González, i, per aquesta raó, sembla que pel fet d'haver-nos posat un altre vestit, no ens caldria presentació de cap mena; més nosaltres, tenint present que aquest és el primer número d'una publicació nova, no podem menys que saludar a tothom amb franquesa i dilecció. Al mateix temps, ens posem incondicionalment a la disposició dels col·laboradors espontanis i del públic en general, i, en particular, a la disposició dels lectors i dels subscriptors de «La Veu de Port-Bou».

LA REDACCIÓ.

DESPRÉS DE LES ELECCIONS

Les eleccions per Diputats a Corts Constituents, celebrades el dia 28 proppassat, no hi ha dubte que han estat la prova més gran de responsabilitat que s'ha conferit als ciutadans, després de la gloriosa proclamació de la República.

Si bé podem dir que en les eleccions del 12 d'Abril el poble ja va manifestar-se d'una manera enèrgica en l'afirmació dels seus sentiments republicans, el dia 28 de Juny expressà d'una manera ben palesa quines són les seves aspiracions per a regir-se democràticament dintre el nou règim que en un bell gest es donà, quaranta vuit hores després d'emetre llur sufragi.

L'esclatant victòria aconseguida pels homes d'esquerra, victòria que ha estat possible gràcies a què els ciutadans han volgut sentir-se conscients dels moments en què vivim, ens fa esperar que els homes que lliurement hem escollit, sabran satisfer la llibertat que el poble anhela, inspirant-se d'una manera ben franca en els sentiments d'aquest.

* * *

En l'Estatut de Catalunya, la redacció del qual hem confiat als homes més representatius de les aspiracions alliberadores del nostre poble, sens dubte que ni un sol català hi trobarà a mancar el màxim de les llibertats a què aspirem tots els que ens creiem dignes de viure dintre un règim de democràcia, humanament justicier i ple de civilitat.

Per això necessitem i hem d'exigir de nostres representants, que aquest Estatut, que serà el vertader sentir dels catalans, ens sigui reconegut íntegrament pel govern de la República Espanyola.

Creiem que així serà, però per tal de facilitar la tasca difícil dels nostres diputats, és necessari que en aquests moments, que han d'ésser decisius pel nostre esdevenidor, tots els ciutadans esfiguin en peu per

defensar, si cal, i com sigui, les nostres reivindicacions; i així ha d'ésser, puix que si ara ens entestéssim en qüestions personals o partidistes, probablement que no fariem més que desvirtuar la realitat dels fets, donant la raó als que voldrien regatejar les nostres llibertats. Cal tenir present que és impossible que la República es consolidi, si al estructurar la nova Constitució no és resol favorablement el problema de les nacionalitats.

* * *

Som catalans i estem convençuts que el millor servei que hem fet a la República és el d'aportar a les Constituents homes d'història exemplar que estan disposats a defensar i a fer prevaler les reivindicacions del nostre poble.

Ara, que la República pensi el que li cal; però per endavant que sàpiga que nostre poble, que està assedegat de pau i de justícia, vol regir-se lliure i democràticament dintre una Federació de Repúbliques Ibèriques.

N. P.

PENSAMENT

Quan més temps passem donant voltes a unes paraules que pensem dir, menys paraules diem; el que equival a suposar que si penséssim prou, callaríem quasi sempre.

Les sessions de les Corts Constituents podrà sentir-les a casa seva amb l'aparell radi «PHILIPS».

Sufragi equitatiu

Hi ha *personatges* que en les lluites electorals d'antany captaven, amb males arts, la voluntat del vulgus: als individus de bona fe els agafaven de sorpresa; pe'ls pobres d'esperit empraven coaccions, i als ignorants - un home, tant si tenia com no el coneixement ben complert dels seus actes, representava un vot - els conquerien amb mentides i llatinades. Després, isoladament, solien presentar-se davant les figures destacades de dreta o d'esquerra i deien l'acostumada frase: Compto amb tants votants. Quant doneu?

Es venien al millor postor. Amb el producte de la subhasta compraven finques i es feien compte-correntistes de varis Bancs. I d'aquesta manera garneus mancats de béns de fortuna és convertien, en pocs anys per obra i miracle de *llurs negocis*, en propietaris i rendistes ambdues coses a la vegada.

Durant l'odiosa dictadura borbònica, en certes ocasions, amb mires interessades, per guanyar-se les simpaties d'alguna personalitat d'esquerra, és mostraven republicans. I caçant diner, més d'un cop els sortí el fret per la culata: alguns fóren exiliats; altres empresonats. Però tots ells prenién paciència; i tenint en compte de què els dissortats succesos eren gatges de l'ofici, s'aconsolaven amb el pensament de què venien a ésser una mena de toreros a qui el brau havia clavat les banyes.

Com que tenien amistat amb monàrquics de molta influència amb qui anteriorment havien *negociat*, l'exili o l'empresonament durava, només, de Nadal a Sant Esteve. I el mateix que els delinqüents quinzeneris que quan els deixen en llibertat tornen a infringir la llei, aquells polítics hipòcrites procuraven manifestar novament les conciències ciutadanes. Llavors, el curt exili o el curt empresonament els servia de propaganda...

El dia 12 d'abril quedà demostrada la força que arriba a tenir el sufragi universal.

Els estrangers admiraren nostre civisme i feren nombrosos comentaris del magnífic futur d'Espanya. Un diari anglès aprofità l'ocasió de dir que l'os de més mal rosegat que tindria la jove República seria el problema català. Al llegir això, alguns ciutadans pessimistes creieren que els anglesos potser tindrien raó; però es tranquil·litzaren prompte, car veieren la mútua intel·ligència que existia entre el Govern Provisional de la República Espanyola i el de la Generalitat de Catalunya.

Feia més de mig segle que volíem enderrocar la monarquia borbònica que ens tiranitzava, i quan es posà a prova la voluntat nacional, un nucli d'homes escollits, arborant idèntica bandera i jugant-se la vida pel bé col·lectiu, proclamaren a Espanya l'ansuada República.

Els espanyols conscients, els bons espanyols, sentírem íntima satisfacció, un goig immens, perquè havíem trencat les cadenes que ens oprimien.

Més ara, en el precís moment en què el poble català altra volta ha d'exterioritzar el seu desig, apareix, traïdorament, el *personatge* innoble, el caci, microbi funest que cerca intel·ligències poc desenrotllades i cervells dèbils per disposar-hi els germens virulents que emmetzinen la plebs: *homes liberals* van contra els pensaments intuïtius dels joves que han de votar per primera vegada, i, demés, proven de suggerir-los amb l'idea de què Macià és un vell exaltat que té la dèria de separar, de soca i arrel, Catalunya d'Espanya.

Però la joventut, aquesta airosa joventut que tant promet, sab molt bé que «l'avi» venerable, polític eminent i honorat, capaç de dar la seva sang per aconseguir el bé de la terra que tant estima, és senzill i modest. Així mateix es considera un ciutadà com qualsevol altre, i la seva ambició més gran - que hauria d'ésser l'ambició de tots els catalans - és constituir una República Catalana que formi part de la tan discutida Federació de Repúbliques Ibèriques.

Espanya és una mare quines filles (Catalunya, València, Províncies Vascongades, etc.), a mida que van essent majors d'edat prenenen fundar llar pròpia. Heus-act el somni que Macià vol convertir en realitat: que sota la bandera tricolor s'apleguin sempre les regions germanes independents, que aleshores serien països que portarien en llurs venes la mateixa sang peninsular.

CATALANS: Al dur vostre sufragi a les urnes, cal ésser equitatiu, cal tenir dignitat, cal no fer mal us de vostres deures ciutadans. Voteu seguint els impulsos de vostre cor i de vostra concència. En aquest moment de responsabilitat, si preteniu enganyar als altres, us enganyereu vosaltres mateixos.

Si desitgeu ajudar la tasca de l'enèrgic ancià que treballa amb fe per lograr la grandesa i la prosperitat de la terra que ens ha vist néixer. Si voleu l'Estat Català que formi part de la Federació d'Estats Ibèrics. Si us convé sotmetre la clerecia i la milícia al poder civil. Si aspireu al servei militar voluntari i que l'ensenyança dels nois sigui obligatòria, heu de votar la CANDIDATURA D'ENTESA REPUBLICANA.

Si propagueu aquesta candidatura amb la finalitat de què la votin tots els catalans, conseguirem que Catalunya sigui lliure i digne dins la República Federal Espanyola. I per segona vegada el sufragi nostre donarà el fruit que desitgem.

JOSEP M. MUSTARÓS.

NOTA: El present escrit, havia de publicar-se en el n.º 7 de LA VEU DE PORT-BOU.

En plena intolerància

La present campanya electoral ha de produir un efecte desolador a tots aquells qui creiem que la República havia d'ésser un règim de pacífica convivència de tots els sectors ciutadans, és a dir, veritablement democràtic. Sabíem, és clar, que aquesta mena de campanyes comporten un llenguatge pastat amb l'hipèrbola i l'estridència. Però ens dol haver de dir que mai no havíem vist encara una tan agressiva actitud d'intolerància com la que ara mostren les nostres esquerres. I això, en diversos indrets no solament en paraules, sinó amb fets de la més incivil gosadia. Sembla que, en la lluita d'ara, no es tracta de posar front a front unes ideologies distintes, com succeeix, en casos

semblants, en tot país on impera un règim que no sigui obertament hostil a tota teoria democràtica. Per part de les esquerres, res de pugna noble i lleial d'idees, res de respecte al pensament d'altri. No demanen el poder, l'exigeixen, encara que sigui amb l'extermini de l'adversari. No altra cosa signifiquen certes violències i amenaces.

Oradors esquerrans, posats a definidors del nou règim, fulminen excomunions que farien riure per ridícules, si no anessin insidiosament destinades a emmetzinar al poble. Qui no participa de llur sectarisme, és un enemic del règim: i, a base d'aquesta calumniosa hipòtesi, atiar una persecució ha de resultar la cosa més planera. A mig abril, vegérem Catalunya redreçar-se radiant per damunt de tots els partits; ara veiem

un partit que vol fer servir d'escambell tot Catalunya. Es això el que ha d'ésser la República? Quina és la sort que ens espera, als catalans que no volen renegar de la nostra tradició, el dia que Catalunya sigui lliure? Amb l'il·lusió de la llibertat de Catalunya, hi vàrem ésser tots, a donar-nos les mans. La llibertat, no la tenim pas, encara. Però ja veiem com aquells qui foren enlairats al lloc que ocupen amb la missió de refer el nostre poble, no pensen sinó a desfer-lo encenent-hi una lluita fratricida. I això és motiu de ben justificada inquietud per part de tots aquells qui, per damunt de tot sentiment polític o de tota preferència personal, posen la salvació de la nostra terra.

Retallat de LA VEU DE PORT-BOU.

▼ ▲ ▼ ▲ ▼

DIVORCI

Al donar llurs opinions sobre el divorci, varis homes eminents han manifestat que, entretant, mentre s'estableix la legislació corresponent, aquell sia concedit en forma d'amnistia general. Això de l'amnistia, en certes famílies haurà provocat, sens dubte, la consegüent alarma.

Com si ho sentíssim, creiem oir veus escandalitzades d'algunes senyores i senyoretetes de sagristia: «El divorci, obra d'homes d'idees avançades, desmemprament complert del matrimoni!»

Cal tranquil·litar i calma.

Esteu segurs de què els llaços conjugals implantats pel sistema catòlic són una gran defensa del matrimoni?

Aquell que amb frescura rumia el present problema, no té altre remei que fer-se aquesta pregunta: Tan desagradable és el matrimoni que hom hagi de segellar-lo amb cadena perpètua? Els solters quan reflexionem l'esmentada qüestió, no ens creiem prou predisposats a vestir-nos de *chaquet* i posar l'anell simbòlic al dit d'una senyoreta. El fadri que no ha rebut el *coup de foudre* d'una dona agradable, que no veu en la dona un pervindre arranjat i que per ell la llibertat és com part intagrat de la seva vida, no troba res que acceleri el seu desig envers el matrimoni.

En canvi la perspectiva del divorci posada poèticament al fons d'un panorama teixit amb flors de tarongers, varia l'aspecte d'un horrible casori. Llavors hom té la sensació de què el matrimoni no representa una equivocació irreparable. Aleshores, amb el cor més lleuger, es pot emprendre l'agradable aventura

Deduïdes les raons exposades, resulta que el divorci no és advers al matrimoni, sino, precisament, el contrari.

Aquell que sense saber nadar s'aventura en el mar se'l pot considerar bleda o suïcida. El divorci, doncs, podem dir que és el salvavides del fadri que vol aventurar-se en el mar del matrimoni.

TRES-ASS.

PHILIPS, marca mundial.

TASCA SOCIETÀRIA

La «Unió Republicana Socialista» que, com deíem en el n.º 6 de LA VEU DE PORT-BOU, es constituí amb l'objecte de combatre el caciquisme, fomentant el pur republicanisme d'esquerra, el dia 17 del proppassat va reunir llurs associats per donar-los-hi compte de l'aprobació dels estatuts i per a elegir la Junta directiva.

Nombrada aquesta per unanimitat, la Comissió organitzadora cedí els llocs a la Junta entrant, alguns senyors de la qual es trobaven allí presents.

Tot seguit, el President, senyor Baldomer Bec, després de regraciar els nombaments que se'ls acabava de fer, i en mig de gran companyerisme, que posà de manifest llur alt sentit de democràcia, explicà l'importància de la novella entitat, diguent que la finalitat de la mateixa seria fomentar la política republicana en sentit esquerrà, per mitjà de conferències culturals i de revistes i publi-

cacions que poguésin ésser del seu abast.

L'assenyada i agradable oratòria que carectitzà el Sr. Bec, exposant les belles i nobles orientacions per encaminar l'actuació del nou partit, resumiren la necessitat de què els futurs ciutadans tinguin un poder instruint-se socialment i políticament llegint i escoltant les paraules autoritzades d'aquelles persones que, amarades de provada fe per la cosa pública, estimen i proclamen per damunt de tot altre, el noble ideal HUMANITAT; puix que la nova generació no ha de permetre que encara subsisteixi el caciquisme rastrer que, en lloc de procurar homes lliures, cultes i civilitzats, no fa més que fomentar l'esclavatge, indigne de perdurar en el món dels homes, sobretot avui que un nou règim de govern ens obra les portes que ens han de conduir a una nova era de pau i de llibertat

Després d'acordar-se que en les eleccions de Diputats a Corts, els associats de la U. R. S. haurien de votar la candidatura íntegra d'esquerra de la província, abans d'aixecar-se la sessió s'aprovà la proposició de demanar l'expulsió dels jesuïtes, ja que lluny de fer campanya en pro de la religió la fan contra la República, posant en perill la forma de govern que el poble s'ha donat

NOTA: Ens complavem a inserir la present informació que havia de publicar el n.º 7 de LA VEU DE PORT-BOU.

Catalunya i la República Federal

**El feixisme català vol
desnaturalitzar nostra
Revolució gloriosa.
No passaran!
(L'Opinió 14-VI-1931)**

Hi ha elements anticatalanistes que volen imposar, per la raó de la força, el seu ideari, com si la única idea a seguir fos la seva. Aquests homes, que es diuen liberals, no respecten idees tant o més democràtiques que les seves. No saben o no volen veure els sacrificis del que, després d'interminables lluites, amb ordre digne d'elogi, han conseguit per Catalunya la llibertat molts anys esperada.

El partit de Macià està amaral d'humanitat. En tot moment ha fet possible la retirada de la gent criada en mala política, gent sadollada d'im-

moralitat, que només sabia moure's en ambients enraris.

Els mercaders d'idees haurien de comprendre que ha passat el seu bon temps, i el millor què podrien fer és tornar a les seves llars, d'on ne sortiren per negociar amb la voluntat pública.

Aquels mercaders, germans nostres nats en la terra que tant estimem, ciutadans que, com diu un company meu, Catalunya els ha fet immerescudament homes, són els nostres pitjors enemics.

L'esperit de rancúnia i venjança no ens posseix; però pel bé de tots nosaltres, en un moment donat podem assenyalar amb el dit els republicans que, abusant de la fraternitat, han dit paraules injustes contra el venerable President de la Generalitat, i demés afirmen sentències estúpides de la bandera de les quatre barres, d'aquesta bandera que és la representació més sublim de la Pàtria que tant estimem.

Que tinguin en compte, aquells polítics innobles, que de tard o de lluny la fogaina de la llibertat il·luminarà per sempre més la terra que'ns ha vist néixer.

Si, malauradament, les Corts Constituents que han de fallar l'Estatut que els homes de Catalunya hi portaran no donen la sentència que els bons catalans esperem, el perill que els enemics de Macià propaguen - el separatisme - per crear odís i divergències amb els nostres germans de Castella. llavors serà un fet l'esmentat perill que, amb la caiguda de la monarquia, creiem que havia desaparegut per sempre més

Tots els catalans hem de procurar que les aspiracions que nostra terra demana, ens sien concedides.

Per la llibertat de Catalunya, per la prosperitat de les regions hispanes i per l'unitat espiritual espanyola, demanem un Govern democràtic i la Federació de Repúbliques Ibèriques.

C. B.

Festa republicana a Cerbère

El dia 14 del proppassat mes les Autoritats de Port-Bou es trasladeren a Cerbère per celebrar, junt amb els espanyols resident sen l'esmentat poble francès, una festa d'honor a la República Espanyola.

Les senyorettes Guanter, Piernau, Calsina, Ors, Capella i Vilarrodona, enfocades amb gorro frigi, portaven banderes catalanes, republicanes i franceses, donant a la festa una nota d'alegria, d'aquesta alegria sana que desprenen les flors ampordaneses.

Davant la Casa Ciutat, l'Ajuntament de Cerbère donà la benvinguda als

portbouencs, i després de cordials frases de salutació, els manifestants anaren davant del monument alçat a la memòria dels francesos i espanyols morts a la Guerra Europea, i allí, el senyor Alberola féu un magnífic parlament. En acabar, nostre company de redacció Josep M.ª Mustarós pronuncià la següent poesia:

*Cerbère ha estat el poble hospitalari
on s'hostejaren espanyols vexats
que sofriren, demés, l'injust calvari
de viure lluny dels éssers estimats.*

*Vosaltres, cerberenes,
sou nobles ciutadans
que en aqueixa frontera
heu vist penes molt grans.
Sou homes pirenenes;
sou catalans.*

*Havem aconsolat mantes desgràcies.
I jo, en nom d'Espanya,
us dono moltes gràcies.*

*A la memòria sentida
dels homes que durant la seva vida
lluitaren per el bé de nostra pàtria,
aquells homes honorats,
fervents republicans,
que foren exiliats.*

*A la memòria d'aquells germans
que van morir a França, noblement,
dipositem senzills ramells de flors
en aquest monument*

*I ara, a tots vosaltres,
francesos i espanyols
que m'esteu escoltant,
us desitjo salut
per conquerir la llibertat,
la llibertat dels pobles,
la llibertat mundial.*

Llavors, el Batlle de Cerbère, senyor Cruzel, donà les gràcies a tothom, i seguidament la multitud anà a la plaça del poble a ballar sardanes.

Les Autoritats portbouenques foren obsequiades amb un *luch*, a l'Hotel Deléon.

REMITIDO

Sr. Director de

"ALTAVEU DE PORT-BOU"

PRESENTE

Distinguido còlega:

Sumamente agradecería la inserción del presente escrito en las columnas de su rotativo, con el fin de restablecer a su publicación el crédito personal, aunque modesto, de su S. S. q. e. s. m.

VÍCTOR MARTÍNEZ

RECTIFICANDO

Con la caballerosidad que me caracteriza, y el pundonor honrado de mi firma, tuve la gentileza de ofrecer un sencillito artículo deportivo a las páginas de "Destellos" periódico quincenal de la localidad.

En el citado artículo titulado "Impresiones Deportivas", emití voto de elogio al Sr. R. Ribera, Presidente (sin efecto) de la Sociedad Deportiva Costa-Brava, elogio y atención inmerecida hacia dicho Señor, culpa de mi modesta pluma, que descono-

cidamente tuvo la gratitud de escribir por dicho presidente, al que creía más correcto y entendedor de sus deberes.

La juventud deportiva de la localidad ha sido festigo unánime de la descortesía tratada por este caballero hacia un forastero y desinteresado apoyador de los entusiasmos deportistas de la ciudad.

Con este fin, por el agradecimiento debido a la simpatía de los "chicos" me ofrecí darles una orientación en general de los efectos y disciplinas del deporte.

Excusemos lo ocurrido, pero después de tropezones incuos para facilitar el ofrecimiento verbal de mi atención, por parte del novel Presidente de la S. D. C. B., llegó el acto a celebrarse, se convocó por algunos interesados deportistas, se propagó por algún que otro directivo insignificante, y al fin reunidos, hice honor a los concurrentes con la voluntad sincera de mis atribuciones. Si, hice honor, y lo otorgué a los allí reunidos, a los amigos y deportistas sin cargo, lo ofrecí por el nombre limpio de la Sociedad, por la causa afecta de las amistades y por el desarrollo de la vida deportista, pero nunca por invitación y menos por la cortesía o merecimientos del Sr. Ribera, actual Presidente de ese Club, que desarrolla sus facultades en manos de un aficionado al aire libre. De un electo "Presidente", que no solo abandona su puesto en un acto de beneficio para su Sociedad, sino que se esconde bajo el respaldo de una bufaca y se aburre a la media parte.

Yo no merecería acto de su presencia, pero... y su cargo presidencial, y los miembros de la Sociedad, éstos... ¿no merecen respeto...?

En fin, saldemos el recuerdo y el pasado de mi pluma con la penitencia de *anular* integralmente las líneas que hacían mención al Sr. Ribera, en mi livial crónica de "Destellos", y que la Sociedad Deportiva Costa-Brava, no dude un momento de mi incondicional apoyo, siempre y cuando el actual Presidente no figurase con cargo alguno.

Gracias a todos los que con atención asistieron al acto de mi presentación, y que dignamente se harán cargo de mi rectificación, ya que de no hacerlo, sufriría indignamente la reputación modesta de mi personalidad.

VÍCTOR MARTÍNEZ

Port-Bou 6 de Julio de 1931

NOTA: De l'anterior escrit la Redacció no s'en fa solidària, i possem les columnes del nostre periòdic a la disposició del senyor Ricard Ribera, per si vol contestar al senyor Martínez.

TINTORERIA HOLANDESA BARCELONA

GRANS TALLERS DE TINTORERIA i RENTATS PER A ROBES NOVES i USADES
MÀXIMA RAPIDESA SERVINT TREBALLS PER A DOL

PLANXAT HOLANDÉS. Especialitat en punys, colls i camises.
PLISATS REXACHS. Plisats, brodats i calats.

Per encàrrecs, al representant a Port-Bou:

Caterina Planas, Vidua Sala
PASSEIG ESPARTERO, 11. BAIXOS

BANC DE CATALUNYA

Capital social:
50 milions de pres.

Sucursals i Agències a les principals poblacions de Catalunya.

Canvi de Francs i de tota classe de moneda estrangera
Compra i venda de valors: ordres de Borsa - Suscripcions a emprèstits
Caixa d'Estalvis al 4 per 100 anual

Agència de PORT-BOU: Vestíbul de l'estació de M. Z. A.

VIATGES CATALONIA

Relojería y Fina Mecánica DE BERNARDO ABENZA

Sucesor de JERÓNIMO BATLLE

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión. Taxímetros. Contadores kilométricos. Voltímetros. Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Calle de la Rutila, 27 FIGUERAS

MONERRIS - SOLÉS RECADERS

Servei diari combinat amb

París : Toulouse . Perpinyà
Port-Bou i Barcelona.

A. Ferran Estabanell

Aigües carbòniques "L'ALIGA"

Fàbrica: Vilafonga, 108
Despatx: Concepció, 6

LLEXIU PERFUMAT

LES TRES ROSES

Fabricant:

GAIETÀ FERRER
ROSES

DIVERSES

• Com a continuació de la festa organitzada el dia 19 proppassat per a obsequiar a la clientela i al públic en general, el propietari del cafè «El Globo» ha projectat de nou pel 15 del corrent, una altra festa que amenitzarà la cobla «La Principal» de La Bisbal, amb sardanes, concerts i ball de veïlla.

• Prometen ésser molt lluïdes les festes que el «Foment de la Sardana» prepara pel dies 22 i 23 d'agost, amb motiu de celebrar el segon aniversari de la seva fundació.

Amb aquest fi s'està confeccionant un butlletí-programa extraordinari a la redacció del qual podran col·laborar-hi, amb treballs literaris, els socis i públic en general fins el dia 25 del corrent.

• Han retornat a les respectives llars els benivolguts companys Antoni Ubeda i Jaume Colomer després de vuit mesos de fer el servei militar en terres africanes.

Benvinguts.

• Està bé l'avis que l'Ajuntament ha posat en el moll del nostre poble pregant d'abstenir-se d'anar a fer les necessitats on el foraster disfruta de la bella vista marítima.

Cal recordar, però, que fóra necessari instal·lar, amb urgència *urinaris* públics, per poder fer honor al dit prec.

• En la reunió tinguda el passat dimarts pel Centre d'Unió Republicana Socialista, és rectificat per unanimitat, la confiança per el càrrec de batlle d'aquesta vila, al senyor Esteve Pons. L'esmentat senyor, davant d'aquestes manifestacions de simpatia desistí dels propòsits de presentar la dimissió del seu càrrec al consistori.

• Per el càrrec de President del Casino Espanya d'aquesta localitat, fou elegit per aclamació el nostre dilecte amic En Benjamí Cervera.

Li desitjem un bon encert en el difícil càrrec que li ha sigut encomanat.

• CAIXA DE PENSIONS. — L'Institut Català per a la Rehabilitació física de Mutilats, organisme filial de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut del govern de la Generalitat de Catalunya una comunicació confiant-li el suministre d'aparells protèssics, de braços, mans, cames i peus artificials, amb moviment similar al dels membres naturals, que siguin necessaris per a la rehabilitació dels mutilats assilats a les cases provincials de Caritat, Maternitat i Expòsits.

• SANTIAGO ROSSINYOL. — El dia 13 del proppassat, morí a Aranjuez l'eximi literat i excels pintor Santiago Rossinyol.

El nostre renaixement artístic i literari acaba de perdre unes de les millors figures, essent el seu traspass una punyent sotragada que sofreix la nostra terra.

El darrer supervivent dels tres comediògrafs, Guimerà, Iglésies, Rossinyol, que ompliren amb la glòria de la seva ressonància tota l'escena catalana, ha mort, però resten encara entre nosaltres, com a testimoniatge perenne de la seva obra, els seus treballs inoblidables.

Sentirem en l'ànima la mort de l'artista eminent el nom del qual serà immortal.

• Per les vetlles de Sant Joan i de Sant Pere, l'orquestrina local «Merry's Jazz» és traslladada a Figueres per amenitzar els balls de la societat Sport Figuerenc, obtenint franc èxit.

• L'esposa del nostre particular amic Jacint Rigau, el dia 30 proppassat infantà un formós noi. Que sigui enhorabona.

• Aquesta nit el «Foment de la Sardana» donarà una audició de sardanes que anirà a càrrec de la cobla «La Principal» de Figueres.

• Es de lamentar que l'Ajuntament junt amb les entitats i particulars no s'hagin pogut posar d'acord per organitzar festejos per a fer més lluïda la festa major que s'apropa.

Arts Gràfiques TRAY:ER, Cervantes, 13, Figueres

COLMADO RIBERA

Queviures, drogues, perfumeria, vins i conserves

Venda exclusiva de Xampanyes «Manelic», «Mont Rouge» i «Favorite». — Leixiu Les Tres Roses. — Olis del Sindicat-Garrotxa-Empordà. — Insecticides de tota mena «Punta Blava». — Colònies Parera, tipus «Virginia». — Pintures en Pasta «Mar i Cel». — Formatge tipus manxego A. B.

Xocolates COMET, de Figueres

Bombons i Xocolata «NITOKRIS»

Voleu adquirir un àlbum COMET?

Guardeu 20 envoltoris de pastilles de xocolata de 100 a 150 grams, i us serà entregat gratuïtament pel vostre botiguer proveïdor.

Clínica Dental

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Consulta de 9 a 1 i de 3 a 7
Casades de Còdol, 15, 1.er (Rambla) Tel. 131, B.

FIGUERES

Al comprar aigües de Colònia a granel, exigiu que siguin de la casa

P A R E R A

La distingireu pel seu perfum finíssim, únic. Creador de les famoses marques

Varón Dandy, per a cavaller.
Tentación, per a senyora.

Lacions, aigües de colònia, fixador, pastes dentrífiques i per afaitar, extrets, cremes, etc. etc.

Li cau el cabell? Vol retenir-lo? Res més fàcil.

DEMANI AL SEU BARBER UNA FRICCIÓ DE

C A P I L A R

Venda a granel: 100 grams, dues pessetes

Éxit segur. Si el prova, continuarà usant-lo

Sabateria Dalmau

PORT-BOU

GRAN BAÇAR DE CALÇAT
Reparacions de tota mena
SERIETAT
PREUS FIXES I ECONÒMICS

Recadero diario a Barcelona

PEDIR SIEMPRE

Farré

TIENDA DE MARÍA SEGURA
Bajada de la Estación

Drogueria «EL SIGLO»

DE

Antoni Carreras

ofereix al públic immens assortit en tota classe
de gèneres del ram.

Drogues - Pintures - Vernissos - Pinzells - Esponges - Perfumeria
Fotografia - Aigües minerals - Comestibles - Conserves - Olis, etc.

Café-bar EL SIGLO

Licors de marca - Aperitius

Refrescos

Especialitat en «cock-tails» de
totes classes.

G O U

W W W

SASTRE

Perelada, 28-Figueras

FUSTERIA

DE

JOSEP ROGET

MOBLES I
REPARACIONS

CARRER DEL MAR, 1

CENTRE DE SUBSCRIPCIONS

JOSEP MARTINENCH

OBJECTES D'ESCRITORI
REVISTES I LLIBRERIA —

Port-Bou (Prov. Girona)

Liceu MONTURIOL

Alta de Sant Pere, 21

FIGUERES

El Centre que té la visió més clara de la responsabilitat del mestre. • El seu historial no ha estat mai superat, encara, per ningú. • Ajudar al «Monturiol» és treballar per la cultura empordanesa. • Internat i externat. • Classes a senyoretes. • Elicions per correspondència. • Immobile majestuós.